

Ekstrem nasjonalisme

I og for seg er ikke Marna Pedersens «visitter» til meg i et par innlegg verdt noe svar. Men fordi hun reaktiviserer en rekke forhold bare dette:

I enhver krig forekommer overgrep – fra alle sider. Derfor bærer den som starter krig et særlig ansvar. Kanskje hun har glermt at *Tyskland* starter 2. verdenskrig i Europa?

Enhver som glorifiserer krig er medansvarlig for overgrepene som kommer til å skje. De nazistiske partiene så på krigen som moralsk høyverdige, noe som bl. a. skulle «rene rasen». Det gjelder også det norske NS.

Fra «vinnernes» side er det vist stor vilje til å innrømme egne feil under krigføringen (bl. a. general Christie). Mens fortsatt nazivennlige/revisjonistiske

krefter forsøker å benekte de virkelig store overgrepene som skjedde: En systematisk utryddelsespolitikk overfor antatt «daverestående» raser (etniske grupper), politiske mostandere osv.

Også innen Røde Kors ble det sikkert begått enkelte ulovligheter på alle sider. Men det var *tysk* Røde Kors som deltok i systematisk utryddelsesforsøk på etniske og andre grupper mennesker. Det er i dag vanskelig å vite om Røde Kors-sykepleiere ved Østfronten deltok i dette. Det er fortsatt forbundet med fare for å forske i Røde Kors' virksomhet i Tyskland, og det er mye vi ikke vet. Det vi *vet*, er at på tross av visse tvilsomme sider ved rettsoppgjøret etter krigen, ble ikke *alle* Østfrontsy-

kepleiere dømt!

De nazistiske/facistiske ideologiene sto også for anti-demokratisk, drømmen om den «gode diktator» - og altså en ekstrem form for nasjonalisme. I *dag* rekrutterer de først og fremst ved å spille på nasjonalistiske og etniske strenger. Derfor har vi alle som uttaler oss om slike spørsmål et ansvar. Dessverre ser vi alt for ofte at ellers demokratiske krefter «snubler» her, og kommer til å løpe nynazistener ærend - *mot sin vilje*.

Et kjent trekk er *påstander* om at vi «egentlig ikke lever i et demokrati», politiforakt, og rop etter «gode ledere» (de ble kalt *føvere* en gang!). Det vesentlige her er at - hvor mye vi enn måtte ønske var annerledes i Norge - så står det oss fritt å arbeide

for forandring. Vi *har* politisk frihet. Bare de som ønsker et ufritt land kan si noe annet. Det er selvfølgelig ergerlig å se at ens egne meninger ikke slår gjennom - hvor gode vi enn selv måtte mene de er. Hvor mange feil vi enn måtte finne ved Norge - prøv å finne et samfunn som er vesentlig bedre totalt sett!

Omtrent alt vi har hatt av krig og overgrep i Europa i dette århundret, forstås best som ekstrem, ekskluderende nasjonalisme. Situasjonen i det tidligere Jugoslavia skyldes at disse kreftene har fått makten - også over innbyggerens *tanke*. Det får tidligere venner til å slå hverandre i hjel. Så farlig er denne formen for nasjonalisme. De som hyllet slike nasjonalister som frihetsskjempere da

kommunismen falt, har sitt historisk ansvar for det som nå skjer. Det er først når ekstreme, ekskluderende nasjonalister får taket på et folks virkelighetsforståelse at det skjer.

Dette er noe vi ikke kan verge oss mot ved å fjerne alle som ikke er «slik som oss»: Den ekstreme nasjonalisten vil alltid finne noen å skulle «ta». I hans tankeverden *md* det fins noen - hvis ikke gjelder ikke hans rett til å plage andre. Derfor har f. eks. de unge i Fremskrittspartiet rett når de sier at vi må lære oss å leve sammen med mennesker fra andre kulturer.

Raag Raau

23 febr 93
DTBB

103131